

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Michaely Bejčkové a Ladislava Derky v právní věci žalobců: **a) S. V.**, **b) Žlab s. r. o.**, se sídlem Ostrožská Lhota 413, oba zast. Mgr. Romanem Klimusem, advokátem se sídlem Heršpická 813/5, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, čj. KUZL 45805/2015, sp. zn. KUSP 45805/2015 ŽPZE-AO, v řízení o kasační stížnosti **Honebního společenstva Ostrožská Lhota**, se sídlem Ostrožská Lhota 162, zast. JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 57, Brno, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 9. 2017, čj. 29 A 137/2015-67,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 9. 2017, čj. 29 A 137/2015-67, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 1. 6. 2015 odvolal Městský úřad Uherské Hradiště podle § 13 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, žalobce a) z funkce myslivecké stráže ustanovené pro honitbu Ostrožská Lhota, kterou užívá žalobce b).

[2] Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím označeným v záhlaví a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Uvedl, že podle § 13 odst. 2 zákona o myslivosti je možné zrušit ustanovení myslivecké stráže, pokud se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných údajů. Nesprávným podkladem byla v daném případě smlouva o nájmu honitby Lhotsko ze dne 13. 3. 2013, podle které právně neexistující Honební společenstvo Lhotsko pronajalo žalobci b) neexistující

honitbu Lhotsko. Správný název honitby je Ostrožská Lhota. Nájemní smlouva tedy byla uzavřena blíže neurčeným subjektem a jejím předmětem byla neexistující honitba, neopravňovala proto žalobce b) k užívání honitby ani k ustanovení mysliveckého hospodáře a mysliveckých stráží. Jelikož byla tato smlouva vadná již v základních bodech, nebyla její oprava v rámci zákona možná, a proto nebylo účelné provádět další dokazování. Žalobci si od počátku museli být vědomi, že nájemní smlouvu na honitbu Ostrožská Lhota nepředložili, a proto se nemohou domáhat ochrany práv nabytých v dobré víře.

[3] Závěry žalovaného napadli žalobci žalobou, které krajský soud vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[4] Honební společenstvo Ostrožská Lhota (stěžovatel) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítá, že řízení před krajským soudem bylo zatíženo vadou, která měla za následek nezákonnost napadeného rozsudku, neboť soud stěžovatele nepřizval k účasti na řízení před krajským soudem, ačkoli byl stěžovatel účastníkem správního řízení.

[5] Dne 23. 9. 2017 se stěžovatel z úřední desky krajského soudu náhodně dozvěděl, že soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

[6] Stěžovatel zdůrazňuje, že již z vymezení účastníků správního řízení bylo zcela zřejmé, že stěžovatel byl coby držitel honitby Ostrožská Lhota rozhodnutím žalovaného přímo dotčen ve svých právech, a že proto mohl být přímo dotčen i jeho zrušením. Krajský soud stěžovatele přímo ani prostřednictvím jeho zástupce ze správního řízení nevyrozuměl o probíhajícím soudním řízení ani jej nevyzval, aby oznámil, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatel byl proto zcela zbaven možnosti hájit v soudním řízení svá práva. Tento postup podle stěžovatele založil vadu napadeného rozsudku, pro kterou je nutno jej zrušit podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti souhlasí se stěžovatelem, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného měl mít stěžovatel možnost jako „*vedlejší účastník*“ hájit svá práva dotčená rozhodnutím napadeným žalobou.

[8] Stěžovatel soudu následně doručil doplnění kasační stížnosti, v kterém popsal přímé dotčení svých práv [nemohl před soudem namítat neplatnost nájemní smlouvy, která spočívá ve skutečnosti, že žalobkyně b) nesplňovala požadavky § 32 odst. 3 zákona o myslivosti] a setrval na své dosavadní argumentaci.

[9] Žalobci navrhují zamítnutí kasační stížnosti. Jsou přesvědčeni, že stěžovatel není osobou zúčastněnou na řízení, neboť vydáním napadeného rozhodnutí nebyl nijak dotčen na svých právech a povinnostech a nebyl dotčen ani tím, že krajský soud toto rozhodnutí zrušil.

[10] Stěžovatel na vyjádření žalobců reagoval podáním, ve kterém rozvedl důvody, proč jej měl krajský soud považovat za osobu zúčastněnou na řízení (na výsledku soudního řízení záviselo, zda stěžovatel mohl a měl podle § 12 odst. 1 zákona o myslivosti navrhnout ustanovení nové myslivecké stráže).

pokračování

[11] Kasační stížnost je důvodná.

[12] NSS ze spisu i z rozhodnutí žalovaného a správního orgánu prvního stupně shledal, že stěžovatel, jakožto držitel honitby Ostrožská Lhota, ev. č. 39, byl účastníkem řízení o návrhu na zrušení ustanovení myslivecké stráže pro tuto honitbu. V obou správních rozhodnutích je stěžovatel, spolu s oběma žalobci, označen jako *„účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu“*. Správní orgány rovněž jednaly se stěžovatelem jako s účastníkem v průběhu celého správního řízení (doručovaly mu písemnosti, vyzývaly jej k vyjádření apod.).

[13] Podle § 34 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení ty osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných uplatňovat.

[14] Ačkoli žalobci neoznačili stěžovatele již v žalobě, bylo povinností krajského soudu (předsedy senátu), aby na základě skutečností zřejmých ze správního spisu a napadeného rozhodnutí vyrozuměl stěžovatele o probíhajícím řízení a vyzval jej, aby oznámil, zda bude svá práva v řízení uplatňovat (viz rozsudky NSS ze dne 2. 5. 2007, čj. 5 As 3/2007-68, nebo ze dne 21. 12. 2005, čj. 1 As 39/2004-75). Osoba zúčastněná na řízení má právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyrozuměna o nařízeném jednání a žádat, aby jí bylo při jednání uděleno slovo. Doručuje se jí rovněž rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí (§ 34 odst. 2, 3 s. ř. s). V projednávané věci však krajský soud v tomto směru nic neučinil, zatížil proto soudní řízení podstatnou vadou, která mohla mít za následek nezákonnost vydaného rozsudku.

[15] NSS proto zrušil napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[16] Zruší-li NSS rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem, který NSS vyslovil v rušícím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení tedy krajský soud splní svoji povinnost vyplývající z § 34 odst. 2 s. ř. s. a vyrozumí stěžovatele o probíhajícím řízení, příp. s ním následně bude jednat jako s osobou zúčastněnou na řízení, jestliže stěžovatel vyjádří vůli uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.

[17] Podle § 110 odst. 3 věty první s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2018

Zdeněk Kühn

předseda senátu